

Uskrsna čestitka i poruka biskupa Ivana, Jubilejske 2025.

Dragi hodočasnici nade, braćo i sestre u Kristu!

***Znamo da si doistine uskrsnuo, Božji Sine;
Pobjedniče, Kralju divan, budi nama milostivan! Amen, aleluja!***

Ove riječi *Uskrsne posljednice* koju čitamo na svetkovinu Uskrsa svojevrsna je pjesma, ali u isto vrijeme i izričaj vjere koji je nikao na temelju iskustva prazna groba, pogotovo susreta s Uskrsnim Gospodinom. Ujedno je to i molitva koju kršćanin upućuje „Kralju divnom“, Isusu pobjedniku, da nam bude milostiv.

Sv. Pavao, veliki apostol naroda i propovjednik Kristova uskrsnuća, u svojoj Poslanici kaže: „Ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera naša“ (1 Kor 15,17). Kristovo uskrsnuće razlog je naše vjere, temelj kršćanske nade i putokaz prema budućnosti te konačan cilj svega našega životnoga i zemaljskoga putovanja.

Čovjek na svom životnom putu traga za istinom jer samo istina daje potpunu slobodu. Isus će u jednom susretu sa svojim učenicima reći: „Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi“ (Iv 8,31-32). Riječ koju izgovori Isus, Božja je riječ. Nije to tek neka obična riječ koju se u nekom trenutku napiše, pročita, čuje i potom zaboravi. Božju riječ treba čuti, oslušnuti i dopustiti joj da nam dotakne srce, da ga liječi i ozdravi. Riječ Božja hrana je za život, ona je Uskrsli Isus. To najbolje znaju dvojica putnika u Emaus koja svjedoče: „Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?“ (Lk 24,32).

Riječ Božja nije ušutkana na Kalvariji, nitko je i nikada neće ušutkati. Ona će uvijek govoriti i buditi vjeru i nadu, poticati na ljubav jer ona je vječna istina i pravda, ona je vječni uskrs. Božju se riječ može ne čuti ili prečuti, ali ona se ne može izbaciti iz svijeta jer je po njoj sve stvoreno.

Obredi Velikoga tjedna pred naša vjernička srca donose svetopisamske tekstove o Kristovoj mucii i smrti. Slušali smo o dramatičnim događajima u Jeruzalemu, osobito na Kalvariji koja je postala simbol patnje i nepravde, simbol neistine i poticaja na mržnju. Slušali smo o iskustvima apostola i znanaca, onih koji su s posebnim poštovanjem i vjerom susretali i slijedili Isusa. Neki su od njih, zajedno s Majkom Isusovom Marijom, stajali pod križem, sjedinili se s njezinom boli dok je gledala Sina patnika. Nisu ih mimoišle kušnje, tuga i bol, strah i sumnja. I uskrsnuće, o komu se pročulo trećega dana nakon kalvarijske tragedije, donijelo je veliku zbunjenost i nevjericu. Ne iznenađuje, jer uskrsnuće je izvan svake ljudske logike, nezamisliva novost i čudesan Božji smjerokaz koji upućuje prema vječnoj pobjedi.

Evandelisti nam donose četiri različita izvora Kristova uskrsnuća. Kod Mateja je to „anđeo na otkotrljanu kamenu“ (Mt 28,2); kod Marka je to mladić zaogrnut „bijelom haljinom“ (Mk 16,5); kod Luke su dva čovjeka „u blistavoj odjeći“ (Lk 24,4); kod Ivana je to Marija Magdalena koja najprije vidi dva anđela u bjelini kako sjede na mjestu gdje je bilo položeno tijelo Isusovo, a potom vidi Isusa kojega prepoznaje nakon što ju je pozvao imenom

(usp. Iv 20,11-18). Događaj prazna groba i uskrsnuća doživljava se i vidi na razne načine, ali svi se ti pogledi sjedinjuju u jedan te isti poklik vjere: „Nije ovdje, nego uskrsnu!“ (Lk 24,6).

Usred mržnje koja je vladala Kalvarijom čuo se glas vjere i nade koja potiče na optimizam i ljubav, donosi mir nemirnu srcu i nemirnu svijetu. „Dostojno je i pravedno nevidljivoga Boga Oca svemogućega i Sina njegova jedinorođenoga Gospodina našega Isusa Krista svim zanosom srca i duše iz svega glasa veličati“ (Uskrsni hvalospjev).

Kršćani našega vremena, a s njima i mi, u kušnji smo da se zatvorimo u svoje životne poteškoće, i križeve, da tražimo „živoga među mrtvima“ (usp. Lk 24,5). Možda nas obeshrabruju tame i pomrčine, razni ekonomski, politički i društveni potresi koji prerastaju u nerazumne ratove, razaranja i gubitke u svakom pogledu.

Iskustvo uskrsnuća Kristova naviješta nadu, mir i radost koja je začeta na križu: „Oče, oprosti im, ne znaju što čine“ (Lk 23,34), rođena iz probodena Srca Krista rassetoga i uskrsloga, s neizrecivom željom da se nastani u srcima nas vjernika. „Isuse blaga i ponizna srca, učini srca naša po srcu svome“. Neka se u nama i po nama u svijetu dogodi pobjeda: života nad smrću, pobjeda dobra nad zlom, neka svjetlo pobijedi tamu svakoga zla i grijeha.

To je nada na koju nas Crkva poziva u ovoj Jubilejskoj godini, nada koju slavimo u ove uskrsne dane, nada koja ne postiđuje i poziva na čvrstu vjeru utemeljenu na uskrsnoj radosti.

Dragi hodočasnici nade, dragi Božji narode! „Žrtvovan je Krist, Pasha naša! Zato svetkujmo u Gospodinu“!

Svima vama, vašim obiteljima, osobito bolesnima, nemoćnima i osamljenima čestitam: Sretan Uskrs i blagoslovljene uskrsne dane; i sve vas srdačno pozdravljam.

Poreč, o Uskrsu 2025.

Vaš biskup Ivan Štironja